

Landet, saar man Skatteindtægten trindt om i Landets Kommuner ansat efter ensartede Regler, er det muligt her inde at have en Oversigt over, hvor stor Skatteindtægten er trindt om i Landet, og saa er det muligt at paaligne efter fornuftige Regler en fremtidig Formueskat ogsaa til Staten. Efter vort Forslag er Affattelsen af Skattevedtægten lagt i Kommunalraadets Haand, men i selve Forslaget er det bestemt, hvilke Regler der absolut skulle være i Skattevedtægterne, disse maa ikke udelades, og hvilke øvrige Regler Kommunerne ellers ville have, kunne de sætte ind i Skattevedtægten, og saa de det approberet af Amtsrådet, er dette gældende Beslutning. Det er nu min og mine Medforlagsstilleres Betragtning, at kun naar man naar til disse faste Regler eller til lignende Regler som de, her ere foreslaaede, kan man i Virkeligheden undgaa den Oversattekommission og Overligningskommission, som Regeringen har foreslaet, og kun da kan det blive muligt for Amtsrådet og Indenrigsministeren med Lethed at blive Appellinstans. Den ærede Ordfører sagde, at man ogsaa kunde tænke sig andre Regler indførte. Han nævnte, at i et jydsk Amt var man inde paa at indføre Reglen paa den Maade, at man regnede hele Mandens Indtægt ud som Formue og saa bestattede med pro mille. Jeg ser ikke Forskellen her i. Det er vist, at tager man Skatteindtægten og bestatter den, vil ærede Medlemmer let se, at saa vil 1 pCt. af Skatteindtægten svare til $\frac{2}{5}$ pro mille. Men det er lettere at se dette, naar man tager et Eksempel. Sæt at en Mand er Ejer af en Gaard, der er 40,000 Kr. værd i Handel og Wandel, og at Manden skylder derpaa 15,000 Kr., saa er han altsaa Ejer af en Formueindtægt af 25,000 Kr. 4 pCt.s Rente af 25,000 Kr. er 1,000 Kr. Sætte vi Mandens Indtægt ved personlig Virksomhed til 600 Kr., er Halvdelen deraf 300 Kr., og gør vi det til Formue efter 4 pCt.s Reglen, saa vi 7,500 Kr. Disse 7,500 Kr. lagte til 25,000 Kr. giver 32,500 Kr. Det svarer altsaa til en Skatteindtægt af 1,300 Kr., og ærede Medlemmer ville se, at vi komme til, at $\frac{2}{5}$ pro mille er lig 1 pCt. af Skatteindtægten, og at vi komme til samme Resultat, enten vi regne hele Mandens Indtægt ud som Formue eller gaa ud paa at bestatte selve Skatteindtægten. Det fører til det samme. Jeg skal endvidere gøre et Par Bemærkninger om at sætte Grænse for Hartkornsskatten. Den ærede Ordfører talte om Hartkornsskattens Fiksering. Det er kun i meget uegentlig Forstand, at man kan kalde dette en Fiksering af Hartkornsskatten, og den ærede

Ordfører, som i 1882—83 selv har været med til at foreslaa en Fiksering af Hartkornsskatten har ikke Grund til at tale om dette Forslag som en Fiksering af Hartkornsskatten. Den ærede Ordfører var med til i det nævnte Aar at foreslaa, at Hartkornsskatten i Kommunerne skulle fastslås til et een Gang for alle uforanderligt Beløb, at denne Hartkornsskat ikke maatte østige: 9,60 Kr. Det var en virkelig Fiksering, som den ærede Ordfører den Gang foreslog. Men det, her er foreslaaet, er ikke nogen Fiksering, det er en Grænse for Hartkornsskattens Stigning, og denne Grænse vil efter vort Forslag blive sat; men under denne Grænse raade de kommunale Raad efter vort Forslag selv for, hvorledes Forholdet skal være mellem Vigningen paa Hartkorn og Vigningen paa Formue og Lejlighed. Den ærede Ordfører sagde, at det vilde være uret mod nogle Kommuner at fastsætte en saadan Grænse og sige, at for Eftertiden maa Hartkornsskatten ikke stige; og naar han saa skulle tænke sig, hvilke Kommuner det kunde være, der ikke vilde finde sig i, at Hartkornsskatten ikke maatte stige, saa sagde han, at det var de Kommuner, hvor de smaa Hartkornshydere var i Flertal, og som sølte sig foruroligede ved Tanken om, at Hartkornsskatterne kunde væltes over paa deres Formue- og Lejlighedskat til Fordel for de store Hartkornsejere. Jeg tror ikke, det passer. Kun i de Kommuner, hvor Hartkornsejerne slet ikke ere i Flertal i Sogneraadet, og hvor bylignende Distrikter ere komne med og have Flertallet i Sogneraadet kunne de Skattehydere, som ikke ere Hartkornshydere i Landkommunerne, føle sig foruroligede ved, at der bliver sat en Grænse for Hartkornets Stigning. Hvor derimod Hartkornsejerne ere i Flertallet i Sogneraadet — og det er ikke de smaa Hartkornsejere, der kunne blive Flertal, det er de store Hartkornshydere, der have Flertallet i Sogneraadet — kan jeg ikke tænke mig nogen Grund til, at de skulle frygte for en saadan Grænse. Hvis den ærede Ordfører har den Opsættelse, forstaar jeg ikke, hvorledes han i sin Tid har kunnet foreslaa en virkelig Fiksering af Hartkornsskatten; thi det vilde have været i stridende Modsetning til den ærede Ordførers Ansættelse paa det Punkt. Jeg maa meget anbefale ærede Medlemmer at stemme for de to Underændringsforslag, vi have stillet om, at Procenten skal sættes op fra 2 til 3. Thi kun ved, at man naar en højere Procent, bliver det muligt i højere Grad for Sogneraadene at komme bort fra Hartkornsbetalingen, og ind paa en Formue- og